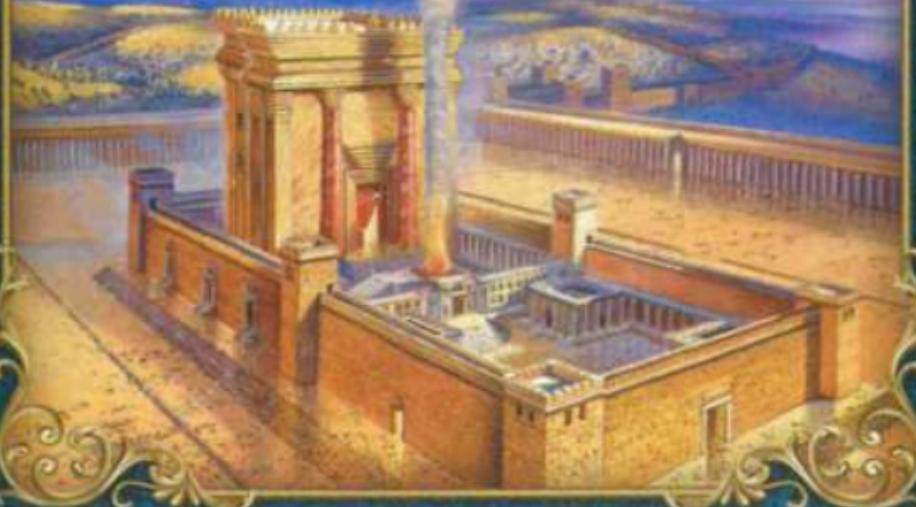

סיד תקון חצות-הימים לימי בין-הימים

הַלְלוּ תְּהִקָּן חֲצׂוֹת לִימֵי בֵּין הַמִּצְרִים

שְׁמַחוּ אֶת יְוֹשָׁבִים וְגַיְעַז בָּה מֵלֵא אַבְיוֹתֶיךָ שְׁיַשְׂרֵא אַתָּה מִשְׁׁוֹשָׁן מֵלֵךְ רַמְּתַנְּגָלִים עַלְיהָ
(ישועה ס"ג, ז').

כל הפתאבל על ירושלים, זוכה ורואה בשמייתה.ומי שאינו מתאבל על ירושלים,
איינו זוכה ורואה בשמייתה (מנילה ל', ע"ב).

וכי יצא קזה אקרו בזורה הקדוש על הפסוק: "קול צפיך גשאו קול ייחרו ירענו" (בשעה
נ'ב ח') - מי הם 'צפיך'? אלא אלה הם שטפוצים מתי ירחים הקדושים ברוך הוא לבנות את
ביתו. 'גשאו קול קיה צרייך להיות!' אלא כל ארם שבסוכה ומרם קולו על
חרבן ביתו של הקדוש ברוך הוא, זוכה למלה שכתב אחר כן - ייחרו ירענו, זוכה
לראותו מישב בחרנו (פרשת בשלח דרכ'ה, ע"ב).

כל המתאנח על כבודו של הקב"ה... ומיצר לכבוד ירושלים ולכבוד בית המקדש
ולישועה שתצמה בקרוב ולכינוס גליות, זוכה להוויה הקודש (חגא דבר אלילו רבה סי' ד)
ואינו צרייך לא חרב ולא חנית. ולא כל דבר שיהיה לו שומר, אלא הקב"ה משمرו
בעצמו, ומלאכי השרת עמודים לו סביב, וחרכות ביד פולם ומשמרין אותו... (ילוקט
שמועני פרשת תשא רמו שצ"א).

מנחג טוב וקשר הוא מואוד לכל בעל נפש, לשחת באכילות אחר חצות היום בכל אלנו
הHIGHIM ולבבון בקביה מפשט על חרבן הבית וכו', כי אז הוא התעוורות היפיעם בסוד "כִּי
יגטו אגלי ערָב" (שער הכוונות עין בין המזרדים דף פ"ט, ט"ג). ומנגןנו הוא כמו שפתח בפרק
הHIGH"א, לומר סדר "תקון רחל" בכל יום החל מבין הקצרים אחר חצות הליל (מורה באנבע
סימן ריל). וטוב לחת באותה שעה פרוטה לצרחה להמתיק השוב של ימי הדין... (פרעוץ
לכל חי סימן ט', ז').

ויהי נעם אֱלֹהִינוּ אֱלֹהִינוּ עַלְינוּ. ומעשה יְהִיעָרָנוּ כָּנָה עַלְינוּ. ומעשה יְרִיעָנוּ כָּנָה:
אֱלֹהִינוּ יְהִיעָנוּ אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִינוּ אֱבוֹתֵינוּ. תָּבָא לְפִנֵּיךְ
תִּפְלַתְנוּ. וְאֶל תִּתְעַלֵּם מִלְּפָנָנוּ מִתְּחַצְּתָנוּ. שְׁאֵין אָנָחָנוּ
עַזְּנֵינוּ וְקַשְׁיָעָרֵף לְוֹמֵר לְפִנֵּיךְ יְהָוה אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִינוּ אֱבוֹתֵינוּ
צְדִיקִים אָנָחָנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ. אָכְלָנוּ חֲטָאנוּ. עָנוּנוּ. פְּשֻׁעָנוּ. אָנָחָנוּ
אֱבֹתֵינוּ וְאָנָשֵׁי בֵּיתֵנוּ: אָשְׁמָנוּ. בְּגָדָנוּ. גְּזֹלָנוּ. דְּבָרָנוּ דַּפִּי וְלַשׁוֹן
הַרְעָע. הַעֲוִינָנוּ. וְהַרְשָׁעָנוּ. זְדָנוּ. חַמְסָנוּ. טְפָלָנוּ שְׁקָר וּמְרָמָה.

יעצנו עצות רעות. פגננו. פעסנו. לאננו. מרדנו. מריען דבריך.
נאצנו. נאפנו. סרנו. עוניו. פשענו. פגנו. צרנו. צערנו אב
ואם. קשינו ערף. רשותנו. שחתנו. תעננו. תענינו ותעתנינו.
וסרנו ממוצותיך וממושפיך הטובים ולא שווה לנו. ואתה צדיק
על כל הבא עליינו. כי אמות עשית ואנחנו הרשענו.

מה נאמר לפניו יושב מרים ומה בספר לפניו שכן
שחקים. הלא כל הגסתרות והגנולות אתה יודע.
אתה יודע רזי עולם. ותעלומות סתרי כל חי. אתה חופש
כל תדרי בطن רואה כליות הלב. אין דבר נעלם מך אין
נסתר מנגד עיניך: יהי רצון מלפניך יהוה אהוה אלוהינו
ואלה אבותינו, שתחמל לנו את כל חטאינו ותכפר לנו
את כל עונתינו. ותמחל ותסלח לכל פשעינו:
ישב על הארץ ויכוין לבכות על חורבן בית המקדש

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו. בזכרנו את
ציון: על ערבים בתוכה. תלינו כורותינו: כי
שם שאלהנו שוכנו דברי שיר ותולינו שמהה.
שירו לנו משיר ציון: איך נשיר את שיר יהוה
אהוה. על אדמות נבר: אם אשכח ירושלים תשכח
ימני: תדקק לשוני לחבי אם לא אזכור. אם לא
אעללה את ירושלים. על ראש שמחתי: זכר יהוה
אהוה לבני אדם את יום ירושלים. האמורים ערו

עריך עד היסוד בה: בת בבל השדוקה. אשרי
שישלם לך, את גמולך שגמלה לנו: אשרי שיאהו
ונפץ את עלליך אל הסלע:

כיוון לבכות על הריגת הצדיקים

מיימור לאסף. אליהם באנו נois בנהלתך טפאו את
היכל קדרש. שמוא את ירושלים לעיים:
נתנו את גבלת עבריך מאכל לשוף השמים. בשיר
חסידיך לתחתו ארץ: שפבי רם כפמים סביבות
ירושלים ואין קבר: חיינו חרפה לשכניינו. לענ וקלס
לסביבותינו: עד מה יהונתן אהוה האנפ לנצח. תבער
במו אש קנאתך: שפיך חמתך אל העזים אשר לא
ידעך. ויעל מלכותך. אשר בשמה לא קרא: כי אכל
את יעקב. ואת נהו השמו: אל תופר לנו עונת
ראשנים. מהר יקדמוני רחמייך. כי דלוונ מאור: עורני
אלחו ישענו על דבר כבוד שמה. והאילנו וכפר על
חטאינו למען שמה: למה יאמרו העזים איה
אליהם. יידעו בפניהם לעיניינו. נקמתם גם עבריך
השפיך: פבואה לפניה אנקת אסיר. בנדל ורעה.
הותר בני תמותה: והשב לשכניינו شبטים אל
חיקם. חרפתם אשר חרפיך ארני: ואנחנו עמק וצאן
ptr. עיטה נודה לך לעולם. לדור ודור. נספר תהלהך:

זכר יהוָה אהובך מה קינה לנו. הביטה וראה את
 חרבתנו: נחלתנו נחפה לזרים. בתיינו
 לנקרים: יתומים היינו ואין אב. אמותינו באולםנות:
 מי מינו בכספי שתינו. עצינו במחיר יבוא: על ציארנו
 נרדפנו. יגענו ולא הינה לנו: מצרים נתנו יד. אשיר
 לשבע ללחם: אבותינו חטאנו ואינם. ואנחנו עונותיהם
 סבלנו: עבדים משלו בנו. פרק אין מידם: בנפשנו
 נביא לחמננו. מפני חרב המדבר: עורנו כתנו
 נכמרו. מפני זלעפות רעב: נשים באיזון ענו. בתלות
 בערי יהודה: שרים בידם נתלו. פני זקנים לא
 נהדרו: בחורים טהון נשאו. ונערים בעז כשלו:
 זקנים משער שבתו. בחורים מגינתם: שבת
 משוש לבנו. נחפה לאבל מחולנו: נפלת עטרת
 ראשנו. או נא לנו כי חטאנו: על זה תהיה דזה לבנו.
 על אלה חשבו עינינו: על הר ציון ששם. שועלים
 הילכו בו: אתה יהוָה אהובך לעולם תשב. בסאך
 לדור ודור: למזה לנצח תשבחנו. תעזבנו לארך ימים:
 השיבנו יהוָה אהובך אליך ונשובה. חדש ימינו בקדם:
 כי אם מאס מאסתנו. קצתת עליינו עד מואד: השיבנו
 יהוָה אהובך אליך ונשובה. חדש ימינו בקדם:

הבט מושמים וראה מזוביל קדש ותפארתך. איה
קנארך וגבורתיך המון מעיך ורחמייך אליך
התפקיד: כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו
וישראל לא יכירנו. אתה יהונתן אהונתך אבינו גאלנו
מעולם שמאך לפיה תטענו יהונתן אהונתך מדרךיך
תקשיך לבנו מיראתך. שוב למשען עבדיך שבטי
נחלתך: למצויר ירושע עם קדשך. צרינו בוססו
מקדשך: ועתה יהונתן אהונתך אבינו אתה. אנחנו
החמר ואתה יצרנו ומעשנה ידה כלנו: אל תקצבי
יהונתן אהונתך עד מaad ואל לעד תזופר עון. הנו הבט נא
עמך כלנו: ערי קדשך היו מדבר. ציוו מדבר היהת
ירושלים שמה: בית קדשנו ותפארתנו אשר
הלווה אבותינו היה לשפט אש. וכל מיחמדינו היה
לחרבה: העל אלה התפקיד יהונתן אהונתך תחש
ותטענו עד מaad:

קינות

קול ברמה נשמע ביללה. קול נהי מצוין המהלה:
חשבת ימים הייתה גברת. ביד יהונה עטרת תפארת.
ועתה אני שחרחות. טבעתי בבור פיו מוצאה:

יחידה רעננה איזי ה'יתני. וכבוד עליון אני נקראתי. ועתה:
لتתחתיות ברדתי. ודודי ורעי לרים עליה:

יחד יוזדי בחלוצתי ורעיותי. בכו נא עמי כי רבות אחותי. אין
נוטה עוד אהלי ומתקים יריעותי. כי דודי מני גשע ונגלה:
ממרום השלכתי ברב מגנה. שלח אש בעצמותי וירדנה.
ויצאתי בגולה בך לאלמנה. הגלה יהודה הגלת
שלומים כללה:

הייתי ככליה בתוכך אפריוון. וגענו יומם על מכון הר ציון.
השלכתי לחוץ בעני ואבקין. בגדי לך צר ואני
אםלה:

פָּנִי אקני טבוח אובי. מחזיקים בבריתך גרע אוכבי. בני
היקרים ובחורי. הלו כשבוי וועלוי בגולה:
הן כל אלה אין דורש לנפשי. אפלאה החרבה ואל עמים
ארים ראש. ואובי אמר לא תקראי עוד איש. כי נפלתי
לפני בני עולה:

נא אב הרחמן תשוב לציון. עין בעין נראה בבניון אפריוון.
והבית הזה יהיה עליון. ואו גואלים יפצחו צהלה:

התנערץ מעפר קומי שבי ירושלים התפתח מוסרי
צוארך שכיה בת ציון:

על היכלי אבכה יומם ולילה. ולתפארת ציון עיר המהילה:
בכى תמיד על ארבען פעמיים. ארץ צבי צבי ירושלים. ועל
 עמה אשר הילכו בגולה:
בית תפארתי שם אויב לשמה. הו שיבני בידי נביות ושם.
 על זאת אבכה תמיד בקהל ילה:
ספדי תורה כי חילה תפארתך. נפל מרד מיזם שחרב
 ביתך. על זאת אשא קינה על אהליבה ואהלה:
חזק עמי מהר אבנה דבירכם. נקס אלביש ואшиб את שבותכם.
 תוך היכלי אשפוף כבצחלה. כי מציון יצא תורה
 ותלה. כדכתיב כי מציון יצא תורה ודבר יהוה מירושלים:
שיר המעלות בשוב יהונאה אדונש את שבת ציון.
 היינו בחלמים: אז יפלא שחוק פינו ולשוננו
 רנה אז יאמרו בגויים. הגדייל יהונאה אדונש לעשות
 עם אלה: הגדייל יהונאה אדונש לעשות עמננו. היינו
 שמחים: שובה יהונאה אדונש את שביתנו. כאפיקים
 בגב: הזועים בדמעה ברנה יקצרו: הלך יلد ובכח
 נשא משך הארץ באiba ברנה. נשא אלמותיו:

לעילוי נשות

רחל היה בת אברהם יצחק ע"ה
כ"ז תטוח תשפ"ב תג. ג. ב.ת.

רפואה שלמה
למור אביה ר' אליהו בן חייט שליט"א
למרות איימי שרה בת ממן תה"י
ומור"ר יוסף טשרה שליט"א

רפואה שלמה
 לר אליהו בן חייט
 שרה בת ממן
 יוסף טשרה שליט"א